ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak . . . . . 3.50 P
Pártoló tagoknak . . . 7.— P
Intézményeknek . . . . 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenkint
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon; 424-981

Három királyok Krisztus lábainál

A világ egészének és kisebb részeinek is fejlődése élén mindig *a szellemi élet, tudomány nagyjai* állanak. Évtizedeknek kell elmulni, amíg szellemi életük eredményei lassan a tudományos, társadalmi és politikai élet területére is rányomják bélyegüket. Két évtizeddel ezelőtt elindult fizika magával rántotta a tudományos világ és az egész szellemi élet egész területét. Az új szellemi világképnek már gyakorlati eredményei is mutatkoznak. Legáltalánosabb jellemvonás: a teljesen elanyagiasodott világkép, világnézet, a másik véglet: *a teljes lelkiség* felé lendült. Elgépiesedett világkép helyett *a szellem világképe* köszönt ránk. A második jellemvonás, hogy a régi, anyagi, mechanisztikus világképet imádó tudományágak: *fizika, természettudomány, filozófia* maguk elesettségén elképedve, talán bűnbánóan, de minden bizonnyal alázatos hódolattal fordulnak az új világkép Isten kinyilatkoztatta *kereszténysége* és annak tartalma: *Krisztus* felé. Az elmult évszázad királyai voltak; lassan azt hitték már, hogy korlátlanul és felelősség nélkül *uralkodnak*. Ma ott *térdelnek e három királyok* a betlehemi jászol Krisztusa lábainál. A fizikának, az élettannak (biológia), a lélektannak (pszichológia), általában a természettudománynak legkiválóbb tudósai: Planck, Eddington, Jeans, Huber, Zimmermann, Bavink, Ecken, Hein. Reynold, Bahnhoffer stb., egymásután adják le *hódolatteljes névjegyüket* a kereszténység vezérénél. A híres angol fizikus, *Jeans* mondja: „A világmindenség már-már inkább hasonlít egy nagy gondolathoz, mintsem egy nagy géphez. A szellemet már nem tekintjük véletlen betolakodónak az anyag világában; kezdjük már sejteni, hogy a szellemet, mint az anyag birodalmának megteremtőjét és uralkodóját üdvözöljük — persze nem a mi saját szellemünket, hanem azt a szellemet, amelyben az atomok (melyekből a mi lelkünk is kinőtt) gondolatként léteznek".

Ó materialista tudomány! Marxista világnézet, liberális szellem! Hová lett világotok? *Jöjj felocsudott, kiábrándult ember* tudósaid után alázattal vissza Krisztus lábaihoz.

Közlekedési rendőrt!

Hova? *Gondolataim országútjára*, vagy pontosan szólva: gondolataim Rákóczi-útjára! Érzelmek, hangulatok keltik, hajtják, zavarják gondolatainkat agyunkban. *Nagy zürzavar az egész.* A sokezer jövőmenő gondolat közül alig van valamelyik kiformálva, kigondolva, különösen elhatározásba és gyakorlatba víve. Félbetörött, félig használt, félig szitt gondolat-csutkák, gondolat-foszlányok temetője a hosszú Rákóczi-út. Egymást agyonvágják, agyontapossák, kivégzik, csonkává teszik.

Közlekedési rendőrt ide! Szabályozza a forgalmat, akadályozza meg a baleseteket, tiltsa el a szemetelést, állítson be egyirányú közlekedést. A nyavalyás érzelmek, hangulatok elé gyújtsa ki a piros lámpást. Ha jön egy gondolat, engedje végiggondolni, kialakulni, kiformálódni, kitelítődni. Hadd teljen meg ez a gondolat energiával, sugározza szét az emberből a világba. Lehessen elhatározássá, forrósodjék át cselekedetté s ekkor eresszem át aztán az úton. Jöhet a másik.

Az embernek ereje: gondolatainak ereje. Az ember tisztasága a gondolatok tisztasága. *Mondd meg min gondolkozol és megmondom, ki vagy!* Szeressem magamat annyira, tartsam magam akkora értéknek, hogy korbácsal szétvágva érzelmeim dzsungelében, csak életrevaló, tiszta, úri, érdemes gondolatokat engedek be agykérgem alá és csak ezekkel barátkozom, töltekezem és vitetem magam.

Az emberi sorsnak szerencsétlensége: *zürzavar az agyban!* Ki-ki maga szerencséjének a kovácsa! — mondja a közmondás. Hát agyadnak rendjében építsd, alakítsd saját szerencsédet. Sokat beszélnek „mágneses" emberről, „varázsos" hatalommal rendelkező emberről. Hát az *egyéniség igazi varázsa, mágneses hatalma* gondolatainak kiformáltságában, erejében és kisugárzásában van. Ezek azok az orvosok, akiknek első szavára, illetve a szóban megnyilatkozó gondolat erejére megnyugszik a beteg és bizalom költözik a szívébe. Ezek azok az emberek, akik mellé öröm kerülni, szavukat hallani, mosolyukat látni, kézfogásuk melegét érezni. Mert hiszen gondolataik ereje *szemből, arcból, kézfogásból* sugárzik át.

Tanulj meg gondolkozni! Különösen tanuld meg gondolataidat koncentrálni, összesüríteni egy dologra! *Hatalmad lesz a világon!*

Szelőztess!

Takaríts!

Jaj annak a lakásnak, melyet naponta többször nem *szellőztetnek!* Dohos, állott lesz a levegője. Kifogy az oxigén. Ha sokan jártak benne, az elfogyott oxigén helyett mérges gázzal: a kilehelt széndioxiddal telítődik. Az ember fejfájást kap, rosszul lesz, elájul.

Jaj annak a lakásnak, amelyet nem *takarítanak* naponta! A jövő-menő emberek telehordják porral, sárral, cigaretta-, szivar-csutkák, pipa-szemetek büzlenek itt is, ott is; szemetelés, porfészkek, pókhálók, bacillus megragadó helyek, betegség központ.

Hogy néz ki a *Te lakásod, amelyben Éned lakik?* A lakásod a tested. Szellőzteted-e naponta alaposan, sokszor, takarítod-e naponta egyszer?

Az ember lakóhelye, a teste, a világ legtökéletesebb, csodákkal telített, kifürkészhetetlen *gépezete.* Rosszul mondtam! Mert milliószor több a csak szerszám gépnél! Mert ez a test *élő szervezet* és az életet kelti, tartja, hordja magában. Az élet keltésének, fenntartásának, hordásának és fejlesztésének módozatában azonban teljesen megegyezik a géppel. A gépbe *szenet raknak,* a gyújtott tűzre *a levegő oxigénjének* hozzájárulásával a tűzön a szén elég, meleggé, hővé fejlődik és hajtja a mozdonyt. Az ember *testét is szénnel* tápláljuk. A darabokká keményedett szén helyett még rostokban lévő, folyékonnyá tett szénnel. A szén elég a kazánban: a gyomorban, meleget, hőt fejlesztő és ez hajtja a testgépet, adja az életet. De ez a kazán is csak akkor ég, ha levegő oxigénje fér hozzá. Annál *jobban ég, minél több oxigén jutott a tűzhöz.* Annál tökéletesebben, salakmentesebben ég el a rárakott táplálékszén, minél több oxigén jutott hozzá a tüdőn keresztül.

Tanulj meg tehát lélekzeni! Minél több oxigént magadba szívni, minél tisztább levegőt, minél mélyebbre leszívni. Legalább reggelenként, nyitott ablaknál vagy szabadban 10—20 egészen mély lélekzéssel lassan levegőt tüdődbe szívni és lassan, kis mennyiségekben orrodon kilehelni. Belélekzés, kilehelés csak orron keresztül. Egész nap friss, vidám leszel, veséd, májad, agysejtjeid nagyszerűen működnek, meg nem betegszel. Boldog leszel.

Különösen szobában élő és dolgozó *iparosember* évtizedes piszkot, lerakódást, dohot őriz tüdeje csücskében. Tüdejének felső kétharmadában csinál levegőcserét, az alsó egyharmadban *ugyanaz a levegő* marad, áll, poshad, fertőz. Az ilyen ember rosszul lélekzik, nincs elég oxigénje, nyaffadtan működnek a szervei, sápadt, beteges, elöregedett a külső formája. Fiatalság, egészség titka: *Tanulj meg lélekzeni!*

Takarítani is kell a lakást! A gépből is kihordják az égésterméket, a salakot. Ha egy nap bennhagyják a salakot, másnap már úgy odaég a kályhához, hogy baltával kell leverni a kályha nem minden megrongálása és megsértése nélkül. Igy van ez az emberi test-kazánnál is. Egészség, jóérzés, boldogság, hosszú élet titka: *takarítsd a lakásodat!* Ne hagyj benn szemetet, salakot, mert ront, sért, fertőz, beteggé, boldogtalanná, rövid életűvé tesz.

Teremts rendet Éned lakásában és a rend megőriz, boldoggá tesz Téged!

Családfa

Lapunk legutolsó számában már beszéltünk családfánk összeállításának ismeretének fontosságáról. Itt csak mégegyszer hangsúlyozni akarjuk. *Az ember szétesettsége* sokszor a család szétesettségének a következménye. Ha a családtagokat egybekapcsoló vérségi kapocs, érzelmi kapocs, szeretetkapocs meglazul vagy elszakad, árvává lesz az elkóborolt családtag, családjához nem kötött, falujához nem kötött, emlékeihez nem kötött és legtöbbször házájához sem kötött. Ha kiszakadtam a családból, *kiszakadtam az élet hatalmas áradásából.* Partradobott vagy a mocsaras szélekre dobott. Elvesztettem a legősibb és leghatékonyabb eleven erőt, melynek segítségével pompás, termékeny életet tudtam volna magamnak biztosítani.

Sohasem szabad elfelejtenünk, hogy *minden egyesünkben évszázadok, évezredek élnek.* Őseink végeláthatatlan sorozatában mindegyikétől egy-egy sejtett kapott az utód fogamzásakor és egy-egy sejtjét közvetítette utódjának az is. Ennek az évezredes láncolatnak szüleimtől kapott egyetlen sejtjéből kerültem én is a világba. Évezredek fejlődése bennem tökéletesedett ki. Ebben a kapocs-sejtben élnek bennem összeim. Én is egy-egy sejtben adom át az örökséget, köztük magamat is minden öröklött és szerzett képességeivel, utódaimnak, fiaimnak.

Ez az élet hatalmas törvénye! Jaj, csak ki ne essek belőle! Szeressem tehát családomat, családom tagjait. Kutassam végig őseimet, ameddig csak eszközeim megengedik. Keressem bennük azt a sejtet, amelyből én lettem. Életük történetéből, tulajdonságaikból *ismerjem meg annak a sejtnek a tulajdonságait,* amelyből lettem és magamban és saját életemben és tulajdonságaimban döbbenjek rá az ő életük történetére, következményeire, tulajdonságaira. *Családi összejöveteleinknek;* ünnepélyeinknek, keresztelőinknek, lakodalmainknak egyik legfontosabb programmpontja legyen: beszélni apáinkról, őseinkről, történetükről, mondásaikról, végzett dolgaikról. Nem a föld és a ház az igazi örökség tehát, hanem az élet, amelyet őseink éltek.

Ez a családba való hozzákapcsolódás és rajta keresztül a nemzet egész közösségébe: reális tartalma és gyakorlati megvalósítása *a faj és a nemzet eszméjének.* Nem a muzeumok képei és szobrai, elhalt kövek és fák az igazi hordozói és fejlesztői *a nemzet Géniuszának,* a fajta erejének, hanem a család kis közösségén keresztül való emlékek, történetek, mondások útján történő folytonos áramlás, örökségül adás.

Állítsuk össze a lehetőség legtávolabbi határáig családfánkat és töltsük ki tartalommal.

Erdély és a felszabadult részek új egyházmegyei elnöke: dr. Bálint József országgyűlési képviselő

Igen nagy örömmel jelentjük, hogy az erdélyi egyházmegye apostoli kormányzója: *Sándor Imre* pápai protonotárius és a szatmári egyházmegye püspöke és egyúttal a nagyváradi egyházmegye apostoli helytartója: *dr. Scheffler János,* az erdélyi, a szatmári és a nagyváradi egyházmegye legényegyleti mozgalmainak az élére egyházmegyei elnökké *dr. Bálint József* püspöki tanácsos, országgyűlési képviselőt nevezték ki. Tehát az egész erdélyi és a felszabadult egyházmegyék egyházmegyei elnökévé.

Itt is az egész Szövetség nevében hálás szeretettel köszöntjük *dr. Bálint Józsefet*, mint egyházmegyei elnök urat, a jó Isten áldását kérve működésére és egyúttal mindenkit hűséges és áldozatos munkatársául szólogatunk. Hálásak vagyunk *dr. Bálint Józsefnek* nemcsak azért, hogy ezt a nagyon terhes és igen sok munkát igénylő kinevezést elfogadta, hanem egyúttal legényegyleti multjáért, hiszen a megszállás nehéz ideje alatt azon szépen viruló erdélyi katolikus legényegyletek az erdélyi katolikus Népszövetség keretében működtek, mely Népszövetségnek *dr. Bálint József* volt az igazgatója, vezetője és a lelke és így egyúttal a Népszövetség égisze alatt működő katolikus legényegyleteké is.

vitéz Pintér József elnök adventi szövetségi szolgálata Dunántulon

PALÁNKA. Bácska valamikor tele volt hintve katolikus legényegyletekkel. Kiválóan működő katolikus legényegyletekkel. Amint maga Bácska „tejjel-mézzel" folyó ország volt, a bácskai egyletek is hatalmas házakkal és nagyszerű anyagi megalapozottsággal rendelkeztek. A megszállás hosszú évei alatt legényegyleti világszövetségünk kölni központján keresztül próbáltuk a világszövetségi és valamint a magyar szövetségi kapcsolatot megtartani. A felszabadulás első napjaiban örömmel öleltük magunkhoz visszatért testvéreinkkel: *Szabadka, Zenta, Óbecse, Újvidék, Palánka, Zombor* stb. egyleteit. A régi tradicióikat sok áldozattal s veszedelmen keresztül megőrizték és a legényegyletnek gyönyörű tettekkel magyar hazát szolgáló magyar multjához hűségesek maradtak. Még a megszállás alatt fiatalságukban német nyelvűvé változtak egyleteink is. Idesorozzuk ősmultú palánkai egyletünket, amelynek elnökével, *Schmiedt István* káplánnal, világi elnökével, *Saál Antallal* és dékánjaival a szegedi tanfolyamok alatt annyira összebarátkoztunk. Az egylet kérésére *vitéz Pintér József* központi elnök adventi útjában először Palánkán kötött ki, a város lelkipásztorának és elnökének: a magyar tradicióikat és hűséget annyi áldozattal szolgáló plébános úrnak vendégszerető otthonában. Paptársai körében nagy örömmel üdvözöltük *Unterreiner Károly* pápai káplán, hittanárt, a legényegyleti mozgalom régi, hű harcosát. A Központ elnöke vasárnap délelőtt az úgynevezett „magyar miséť" szolgáltatta, délután pedig az egyesület díszgyűlésén vett részt, amelyet *Schmiedt István* káplán, elnök nyitott meg. Megható jelenség volt szemlélni a régi legényegyleti gárda tömött soraival megtelt hatalmas termeket és a már a megszállás alatt felnevelődő és köréjük sorakozó legényegyleti ifjúságot. *Vitéz Pintér József* központi elnök először magyar nyelven üdvözölte a palánkai egyleti családot, majd német nyelven mondott hatalmas beszédet: „Legényegyleti élet az új idők sodrában!" címmel. Este hangverseny és színelőadás zárta be a felejthetetlen emlékű palánkai ünnepséget. Üzenetem a palánkai testvéreknek: Baráti megértéssel, ideálokkal telített és jobbra-balra nem néző szüntelen tevékenységgel történi az élre! Minden adottság megvan hozzá.

SIKLÓS. Történelmi levegőjű város. A vár fokáról elmereng az ember mindazokon a szép tanulságokon, melyeket a magyar történelemből ránk felhőz. Történelmi merengésünk különösen előtérbe tolja a siklósi régi iparosság multját, erényeit, hivatását és munkájuk eredményét, világuk szellemét örökségképpen átvett mai iparosgenerációjának kívánatos szerepét. Amint az ország legtöbb ferences zárdájában, Siklóson is az atyák fáradhatatlan gondoskodással tevékenykednek a legényegyleti életben, az iparos- és kereskedőifjúság nevelése területén. Különösen *P. Hermann Hermenegild* exminiszter, plébános atya árasztja el most az iparosifjúságot szeretetének és gazdag tapasztalatainak minden melegével és kincseivel. Az elnök úr szíves meghívására *vitéz Pintér József* az advent folyamán meglátogatta az egyesületet. Szombat este a legényegylet által rendezett akadémián tartott előadást: „Magyarság az új Európa küszöbén" címen. Az Iparegyesület hatalmas dísztermét színültig megtöltötte a község intelligenciája és az iparostársadalom. A megnyitó beszédet *P. Hermann Hermenegild plébános* elnök tartotta. Vasárnap délután a zárda nagytermében a legényegylet tartott ünnepi hangversenyt, melynek a végén a fiatalok színdarabot mutattak be. Az ünnepi beszédet itt is *vitéz Pintér József* mondotta: „Magyar advent a gyakorlatban" címen. Hálásan emlékszem vissza arra a meleg baráti szeretetre, mellyel a főtisztelendő házfőnök úr és az atyák fogadtak és arra a kiapadhatatlan energiára, mely *P. Hermann Hermenegild* plébános atya munkája által a legényegyletre és az egész városra kiárad. Ha valaha iparosságnak különleges szerepet teremtett a jó Isten egy kis városka minden területén, úgy ez a siklósi iparosoknak adatott meg. Istenem! A siklósi iparosok hatalmas, szép háza micsoda otthona lehetne valami egészen történelmien magyar és újszerűen világító ipari, társadalmi, szellemi megmozdulásoknak. Micsoda gyönyörű feladat vár itt a legényegyleti gárdára, melynek energiától telített fiatal életéből kellene erre az egészen mintaszerű szerepre férfiakat nevelni és az élre kilökni.

SÁRVÁR. Amit a történelmi levegőről fentebb elmondottunk Siklósnál, ugyanaz áll Sárvárra is. Az évezredes multtal rendelkező Sabariának-Szombathelynek elővára volt mindig Sárvár. A nyugati szellemiség végvára, a nyugati társadalmi berendezkedés megértője és követője, a céhvilág minden szépségének gazdag termő talaja. Iparos város. Nem a világtól elszakadtan élő, hanem Szombathelyen keresztül a világ szellemi mozgalmaiba bekapcsolódott. A legényegylet hatalmas székházzal, sok nemes tradicióval, nagyon fontos új hivatással. Épp ezért igen nagy örömmel vettük az egylet elnökének *Gryneus György* plébános úrnak kedves meghívását különösen vendégszerető házába. Ugyanilyen örömmel öleltük meg az egylet lelkes másodelnökét: *Kóczán Ferenc* káplánt, kivel a balatoni kiképző nyári táborban annyira összemelegedtünk és *Horváth Gyula* világi elnök barátunkat és testvérünket, kihez két évtizednek hűséges legényegyleti tevékenysége, megértése és szeretete fűz. Szombat este ünnepi taggyűlés volt a székháznak a katonaság által még le nem foglalt

termében, ahol a régi harcosok közül egy pár nagyon kedves ismerősünk és a szép szál fiatalság egész gárdája megjelent. *Gryneus György* megnyitó és üdvözlő beszéde után *vitéz Pintér József* központi elnök tartott előadást: „Legényegyleti fiúk az új Világképben" címmel. A fiatal barataink szerepeltek, szavaltak és végül a központi elnök kiosztotta az egylet sport-versenyének nyereménytárgyait. Vasárnap a legényegyleti szentmise alatt a tagok elvégezték szentgyónásukat, majd közös szentáldozáshoz járultak. Az ünnepi beszéd után a Központ elnöke 50 új tagot avatott fel a legényegylet zászlója alá. Délután ünnepi közgyűlést tartott az egyesület a központi iskola dísztermében. Igen nagy örömmel üdvözöltük a résztvevők soraban a város főszolgabíráját, az egyházközség elnökét, a főjegyzőt, az iskolák igazgatóit és a község intelligenciájának megjelent urait. *Gryneus György* plébános, elnök gyönyörű megnyitó szavai után *Kóczán Ferenc* másodelnök mondott részletes beszámolót, majd az egylet tisztikara tette meg a jelentéseit. Végül *vitéz Pintér József* központi elnök mondott ünnepi beszédet. *Gryneus György* plébános, elnök kalauzolása mellett a Központ elnöke tiszteletét tette a járásbírónál, a közjegyzőnél, az egyházközség elnökénél s különösen felejthetetlen kedves emlék az a kis idő, amit *Horváth Gyula* v. elnök kivül belül ragyogó családi házában eltöltöttem. A legényegyleti álom, legényegyleti szellem, legényegyleti nevelés gyakorlati megvalósítását hirdeti a ház minden köve és a ház minden lakója. A háziasszony szelleme napsugarassá teszi az otthont, melyben két szép gyermek, mint két gyönyörű csillag ragyog.

SZÓLNOK: Megint csak a *ferences* atyák. Két évtized sok hálája, felejthetetlen kedves emléke fűz a szolnoki zárdához. Az atyák jöttek-mentek, a baráti, testvéri, krisztusi szellem mindig ugyanaz maradt. *P. Szabó Polikárp* plébános, elnök kedves meghívására örömmel mentem Szolnokra legényegyleti ifjúságának háromnapon át lelkigyakorlatos előadást tartani. Milyen megható dolog két évtized annyi áldozattal tevékenykedő és jó harcokat megharcoló gárdáját mindig ott látni az egészen fiatal testvérek között. Már megházasodtak, már önállóvá lettek, egy páran már gyermekeiket vezetgetik az egyesületbe, a hűség azonban megmaradt és a szeretet is, mely a Kolping család kötelékében mindnyájunkat egymáshoz kapcsol. Lelkigyakorlatok végeztével vasárnap fiataljaink közös szentáldozáshoz járultak. Baráti beszélgetéseink közben hálásan emlékeztek meg a fiúk arról az atyai gondosságról, mellyel *P. Szabó Polikárp* viseltetik az egyesület iránt és arról az atyai munkáról és szeretetről, mellyel *Szaniszló Atya* neveli őket. Vasárnap délelőtt folyamán *vitéz Pintér József* ünnepi beszédet mondott azon a Munkás Akadémián, melyet a város munkássága részére a legényegylet szervezett. *Kecskés László* alföldi legényegyleti titkárunk fáradhatatlan munkásságának eredményeképpen.

Ezuton ismételten felhívjuk egyleteink vezetőségét, közöljék a Központtal fronton küzdő bajtársaik nevét és tábori számát, hogy a Központ Bajtársi szolgálata is felvehesse velük a kapcsolatot, és ezáltal a Kolping család egységét még jobban elősegítsük.

Új Európáért!...

Mindig voltak, vannak és lesznek a közéletben és általában az emberi nagy közösségben olyan egyének, akik magasabb eszmékért, célokért önzetlenül és névtelenül dolgoznak, harcolnak. Ezekről a névtelen harcosokról, (mert joggal nevezhetjük így) a nagy közösségben élő emberek semmit sem tudnak, vagy ha tudnak is valamit, az nagyon kicsi abból a nagy munkából, amit valójában végeznek. Annyit tudnak csupán, hogy vannak emberek, akiket közös nevezőre hoztak azáltal, hogy egy cím, egy név alatt dolgoznak, harcolnak a társadalomban az igazságért és történnek olyan célok felé, ahová mindenkinek történnie kell, ha meg akarjuk valósítani a szebb, a boldogabb jövőt. Ezeknek az egyéneknek a belső életét, illetve tevékenységüket csak a közvetlen környezet ismeri. Ilyen a Központi Katolikus Legényegylet bajtársi szolgálata is. Az a négy-öt iparos fiatalember, akik tagjai és vezetői a bajtársi szolgálatnak, szinte emberfeletti munkát végeznek. Éjt nappallá téve dolgoznak a bajtársi szolgálat irodájában. Nappal mindegyik műhelyben vagy üzemben dolgozik, este pedig lankadatlan erővel végzi a számára kiosztott munkát. Igen gyakran előfordul, hogy még éjfél után is kopog az írógépjük. Leveleket írnak a fronton küzdő Kolping testvéreknek. Mindössze egy féléve, hogy megalakult és ezalatt az aránylag rövid idő alatt olyan teljesítményt ért el, ami a maga nemében páratlan és egyedülálló. Eredményes munkájukat mi sem bizonyítja jobban, mint az a száz számra menő levél és csomag, amit az orosz fronton harcoló Kolping bajtársainknak küldtek, illetve azok a levelek, amelyeket Tőlük kaptak.

De nemcsak a fronton küzdőkkel, hanem azok hozzátartozóival is állandóan fenntartják a levélbeni vagy a személyes kapcsolatot. És ahol kell vagy ahol lehet segíteni, ott a legnagyobb készséggel segítenek. A fronttestvéreinknek minden kérését tőlük telhető példás gyorsasággal teljesítik. Karácsonyi csomagot több, mint 380-at juttattunk bajtársainknak. A csomagok tartalma: cigaretta, cukorka, sütemény és egyéb kedves apróságok voltak. Ugyanakkor mindenkinek küldtünk karácsonyi üdvözlő lapokat, úgyszintén a karácsonyfa alól is minden Kolping testvérünknek egy pár soros üdvözletet, a szeretet és a békesség hírnökét, hogy egy kis melegséget vigyünk az orosz földön harcoló magyar testvéreink szívébe.

A bajtársi szolgálat munkája, teljesítménye napról-napra fokozódik és mindig nagyobb és szélesebb tért hódít magának. Az egész ország területéről bevonult és a fronton levő Kolping testvéreinkkel fenntartja a kapcsolatot és lapjaival együttartja a Kolping családot.

Mi, akik ennek a nemes célnak a szolgálatába, mint vezetők, irányítók lettünk az élre állítva, ki akarjuk venni részünket ebből a nemes harcból és a nemes küzdelemből, mely itthon folyik a belső fronton. A gondviselés minket a belső front védelmére állított és mi magyarhoz illően meg fogjuk állni a helyünket. Pillérei akarunk lenni és reméljük, hogy azok is leszünk ennek a frontnak. Dolgozni és harcolni fogunk magyar hazánkért és az Új Európáért mindaddig, amíg eljön az az idő, amikor a béke és a boldogság arany napsugara fog fejünk fölött ragyogni.

Teiszler Ferenc
bajtársi szolgálat vezetője.

A vén bohóc

Lehmann Imre prefektus

Nagy izgalom van az artisták között
Szörnyű egy gond, mi közéjük költözött
A bohócot elvitték katonának.
Szegény direktor! Ugyan mit csinálhat?
Van még nyugdíjba egy-két vén bolond,
Emészti őket az idő és a gond
Örül ha pár fillért még hozzákeres
Keze már reszket, pár szál haja deres
Nem baj! Nevetnek így is, úgy is rajta
Vídám kacajtól zeng majd az aréna
Ha meglátják fehérre mázolt képét
Kócos haját s a színdús ruhafélét
Ha bukfencezik, mindenki csak röhög
S a vén bohóc a cirkuszba költözött.

Ott voltam újra hát a nagy porondon.
Kicsit remegtem, összeszorult torkom
Mókáztam vígan nagynak és gyereknek
Ügyetlenkedtem. De azért nevettek
Hogy kopasz fejemről leesett a kóc
Egy volt a fontos, hogy mégis van bohóc.
Egy este, midőn a porondon álltam
És körülnéztem a nagy arénában,
A vadul vakító fényfüggöny mögött
Szemem jaj! sötét sorokba ütközött.
Jól látok még vagy csak játszanak velem?
Öreg vagyok már és gyöngül a szemem
De mégis valóban! magyar katonák!
Megismerem! a sapkákat, a ruhát
Viseltem én is büszkén, lelkesülten
Egyszer régen ó meg is sebesültem
Ők is! Fénylenek a fehér kötések
A kézen, fejükön, szegény honvédek
Ott üresen lobog egy kabát ujja
Az meg csonka lábát a mankón tartja
És nevetnem kell! Most mókáznom kéne!
Szemem mintha kinzó vad lázban égne
Hang az egy sem jön a kiszáradt torkon
Csak őket nézem, őket látom folyton,
Tán egyik sem tud igazán nevetni
És idejöttek mindent elfeledni,
S én csak állok, az öreg, tehetetlen
Kivénült pojáca szárnyaszegetten.
Ó nevessenek, szívből kacagjanak
Feledjenek zord, sötétlő árnyakat,
Kín, könny, fájdalom most hagyja őket el
És én nem tudok, pedig mókáznom kell!
De mintha új erő éledne bennem
A porond kellős közepére mentem
Egyik mókámat követte a másik
Megmutatom! Mindenki hahotázik
És ők is mindent, mindent elfelednek
Most megmutatom, hogy újra nevetnek.
És estem hasra, hátra és fenékre,
Majd bukfenceztem, felálltam félkézre,
Tojást sütöttem tűz nélkül kanálban,
Sosem sikerült, most szaltót csináltam
És labdáztam az egész közönséggel,
Tányért dobáltam s kaptam el félkézzel,
Egyszerre játszottam három hangszeren,
Bűvészkedett a lábam és két kezem
Állva, ülve, fekve hegedültem
És pörögtem, míg bele nem szédültem,
Nagy körbe hánytam a cigánykereket
Sikerült! Mindenki nevetett!
Harsogva kacagtak. Hogy volt! Ujráztak!
Mindent elfeledve, szívből hahotáztak.

A bohóc újra a porondon termett;
S mit sosem tudott, énekelni kezdett
És kiszáradt torkán tört elő a dal:
Hogy boldog lesz egyszer még minden magyar
Nem folyik többé se könnypatak, se vér,
Lesz bőven kenyér.
Szeretni fogják egymást az emberek,
Szent béke lesz majd, mit Isten tervezett
Hát örüljetek! Dalolt a vén bohóc
Tar fejéről újra lerepült a kóc
És futott a körbe sírva, kacagva
És tébolyultan roskadt a homokra.
Már nem látta, hogy könnyesek a szemek
És nem hallotta, hogy senkisem nevet
Az ő ajkáról sem kél vídám kacaj
Csak egy szíve volt, de az aztán magyar!

Elnökök, dékánok nem élhetnek „Csillag" nélkül!

vitéz Pintér József „Csillagok égboltomon" című könyve

Valahol Oroszországban

Bajtársi szolgálat.

Tábori levél. *Frecot György honvéd.*

Mi itt kinn azért harcolunk, hogy azok a magyarok, akik szeretettel gondolnak ránk, azoknak a békéjét megőrizzük, azt a békét, amely szükséges ahhoz, hogy otthon a szeretet ünnepén ne az ármány, hanem az igazi, békességes ember gyujthassa meg a lelkek épülésére a szeretet gyertyáját. Eszembe jut ezen a szép ünnepen az a karácsony est, mikor én álltam a Kolping család karácsonyfája alá és én mondtam el kérésemet a karácsonyi kisded Jézusnak. Most lélekben otthon vagyok és odaállok a karácsonyfa alá és elmondom en is kérésemet. Karácsonyi Kis Jézus! Ragyogó szemmel, lelkemben boldog érzéssel és tele reménnyel állok lélekben ide a karácsonyfa alá, hogy e egyesületünkért az egyetemes magyarságért Hozzád fohászkodjam és kérlek hallgasd meg kérésemet. Születéseddel és áldásos földi életeddel hozd közelebb az embereket egymáshoz most a szeretet szent estéjén és engedd meg, hogy mindig ilyen közel legyenek egymáshoz. Hintsd el az emberek szívében a szeretet magját. Karácsonyi kis Jézuska! Vihar dúl mindenfelé a világban, ágyúk bömbölnek, fegyverek ropognak még születésed ünnepén is és sok igaz magyar ember lelke száll az égbe. Hazug jelszavak küldik harcba azt a barbár népet, amely a kultúra és az isteni igzságról mit sem tudva vad és kegyetlen elszántsággal tör a Te táborodra. Mi hiszünk Tebenned és tudjuk, hogy nem engeded elveszni az igaz ügyet. Arra kérlek karácsonyi kis Jézuska, hogy azok a bajtársak, akik a Te kifürkészhetetlen rendelésed folytán ma és mindig harcban állnak, súlyosan megsebesülnek vagy meghalnak, ne szenvedjenek sokat, ne érezzék azt, mintha elhagytad volna őket, hanem belenyugodva a Te szent akaratodba megtisztulva kerüljenek a hadak útjára, ahol annyi sok igaz magyar már várja őket. Engedd meg, hogy a karácsonyi harangzúgás és a gyertya lobogása belopja a szívekbe a szeretet és a béke szikráját és gyűlölet és hazúgság helyett megértéssel fogadják egymást az emberek. A vasból, az éréből gazdasági eszközöket készítsenek, amely hivatva legyen az ember boldogulását elősegíteni. Világosítsd meg az emberi elmét és Isten teremtésének koronája, az ember végre megérthesse egymást és békességben, boldogságban dolgozhassanak Istennek törvényei szerint. Dolgozhassanak a földi élet mennyországgá való tételén és dolgozhassanak a földi boldogságnak Tebenned való elérésén. Szállj be sok magyar kunyhóba és palotába, nyujts vigaszt az özvegyeknek, árváknak és a testvért siratő magyaroknak. Adj erőt nekik a sok szenvedés és megpróbáltatás elviselésére. Nyugtasd meg a lelküket, nem hiába hozták az áldozatot, mert Istennek tetsző, amit tettek, mert szembeszálltak a Te ellenségeiddel és az ő testükön keresztül fog diadalra jutni az Ő dicsősége, az Ő példájuk nyomán fog a magyar nemzet újra nagy, hatalmas és erős lenni. Hozzál boldog új magyar jövőt, amikor majd egybeolvadnak lelkileg az emberek és begyógyulnak az idő múlásával a sebek és akkor majd újra, mint szabad emberek élhetünk a mi drága magyar földünkön. És jövőre egy emberként örüljünk születésednek egy szabad, nagy és boldog, kereszténybb Magyarországban! Ezt kérem Töled karácsonyi kis Jézuska jászolodnál és hiszem, hogy kérésünket, amely mindannyiunké, teljesíteni fogod.

Isten áldja a tisztes ipart!

Tábori levél. *Király Károly honvéd.*

Nagyon jól esik nekünk minden kis megnyilvánulás, amely az otthonnal összeköt bennünket. A karácsonyi ünnepek és az újév napja kellemesen és csendben telt el. Kaptunk kedves kis apróságokat, amelyeket a századparancsnok úr sorsolás útján juttatott mindenkinek. Mintha csak a Kolping család karácsonyfa estjén lettem volna, épp úgy zajlott le. Az új esztendő előestéjén nagy hideg lett egyszerre, de a vacsora után elfogyasztott borocska az emberek jókedvét pattanásig emelte. Átléptük végre azt a küszöböt, melyen keresztül egészen biztos egy olyan korszakhoz értünk, ami igen kevésszer adatik meg az emberiségnek. És ha ez áldozattal is jár, mégis büszkék lehetünk arra, hogy Isten kegyelméből ebben az új történelmet formáló időben élhetünk és láthatjuk kialakulni egy új világ körvonalait és alakulhatunk mi is új emberekké, akik a jövő hordozói és továbbvivői leszünk. Tudom, hogy köztünk sokan vannak hősi halottak és hadirokkantak, akiket többszörösen sujtott az új életért vívott harc, de megnyugvással kell fogadnunk. Hisszük rendületlenül, hogy győzünk és a jövő generáció részére egy szebb, boldogabb világ alapjait fektetjük le és készítjük elő a nagy átalakulást, az új világ hajnalán. Arra kérlek benneteket, kedves barátaim, hogy ebben a szellemben tegyétek meg a kötelességeteket, tekintet nélkül arra, hogy hova állít a haza szent szolgálata. Isten áldása kísérje Egyesületünket, a nagy Kolping családot és minden munkáját az új esztendőben.

Isten áldja a tisztes ipart.

Vezető akarsz lenni?

Akkor végezd el a CSEPREGHY AKADÉMIÁT!

Felvilágosítást nyujt a Központ

A Fodrász Céh

A Fodrász céh az új esztendőben Katz Rudolf öreglegény barátunk lelkes vezetése, irányítása mellett megkezdte munkáját és eredményeket is ért el. Úgy a céhben, mint a szervezésben megmutatják, hogy az elsök között vannak. A céh helyiséget megújították, úgy hogy most már minden követelménynek megfelel. A fodrászcéhnek igen nagyszabású megmozdulása lesz február 7-én, a FODRÁSZ NAP. A céhnek ezt a nagyszabású ünnepélyét a délelőtti szentmise fogja megelőzni, melyet a fronton küzdő bajtársainkért fogunk bemutatni. Ezzel is ki akarjuk fejezni együttérzésünket velük és meg akarjuk mutatni, hogy nem felejtkezünk meg róluk. Szentmise után a céh közös reggelit rendez a zeneteremben. Este 6 órakor a nemzetközi fésülőgárda és a legényegyleti tagok a mai modern frizura különlegességeit fogják bemutatni, nagyszabású divatbemutató keretében. Utána villámtréfák, majd 11 óráig tartó hangulatos családi est, melyre minden egyleti barátunkat szeretettel várunk.

A jó Isten áldását kérjük a fodrászcéh további munkájára és minden tagjára, hogy ilyen lendülettel és lelkesedéssel folytathassák munkájukat Kolping Atyánk szellemében.

EGYESÜLETI ÉLET

PÉCS. (Pécsi egyházmegye.) Az egylet ifjúsága megrendezte a szokásos Adventi-estéket, minden alkalommal nagy látogatottság mellett. Az előadók **dr. Vesztergombi József, Lukács István** káplánok, **Fábián Ferenc** legényegyleti délkerületi titkár és **dr. Patton János** egyházmegyei elnök voltak. Szép sikere volt az ifjúságnak a Hadigondozottak Vasárnapjának megrendezésével is, úgyszintén kedves hangulatú volt az egylet Karácsonyfa-gyújtása, mely alkalommal a legszorgalmasabb ifjúsági tagok könyvjutalomban részesültek. Az ünnepély után közös teázáson maradt együtt a jókedvű fiatalság.

Karácsony másnapján és Szilveszter estéjén pedig szinte a békeidők hangulata tért vissza néhány órára az egylet falai közé, de mégis mindig azzal a komoly megemlékezéssel, hogy Kolping-testvéreink közül is sokan állnak a Don partján, a magyar vártán, őrizni itthoni békés álmainkat. **Péter Lajos** jegyző.

SZIGETVÁR (Pécsi egyházmegye). Legényegyleti élete példás gazdagságú. **Dr. Batiszfalvy Ödön** szolgabíró, világi elnök páratlan buzgóságával adja az irányítást és biztatást az ifjúságnak. A fiúk pedig megértő lelkesedéssel követik a szeretett vezért. **Bencze Ernő** esperes és **Marycz Elemér** egyházi elnökök nagy segítséget nyertek **dr. Batiszfalvy** szolgabíróban, mert sokoldalú támogatásával az egylet egészen új lendületet nyert. Az egylet kultúrális elgondolásai egészen eseményszámba mennek a község életében. December 2-án **dr. Patton János** egyházmegyei elnök is meglátogatta az egyletet és örömmel látta a szép munkát, melyet Kolping fiai Szigetvárott folytatnak.

ÚJ-DOMBÓVÁR (Pécsi egyházm.) Ünnepélyes avatást tartott az ifjú legényegyleti család **Kocsis László** plébános, egyházi elnök, az országos hírű költő, áldozatos munkája folytán rövidesen tágas, szép legényegyleti otthona lesz az egyesületnek, mely még tovább fogja fejleszteni az eddig is szépen induló munkát. Az ifjúság több sikeres Adventiestet rendezett és mindenben kiveszi részét, ami a mai idők kívánalma az áldozathozatal terén.

SZEKSZÁRD (Pécsi egyházmegye). Ritkán ad magáról hírt, de ez nem jelenti a dologtalanságot, hanem a talán túlzottan is lázas tevékenységet. Minden hónapban rendez az ifjúság lelkes működvelő gárdája egy-egy színműelőadást a sebesültek szórakoztatására. Ebben a munkában fáradhatatlanok különösen az első dékán **Leposa Dezső** és a II. dékán **Schillerwein János. Püspök Pál** egyh. elnök és **Marth Sándor** világi elnök kitartó munkája révén teljesen adósságmentes lett az egylet és így most már nyugodtan dolgozhatnak csupán lelki és kultúrális egyleti célok megvalósítása érdekében.

MÁGOCS (Pécsi egyházmegye) Legényegyetét december 30-án látogatta meg **dr. Patton János** egyhm. elnök és örömmel láthatta, hogy az egyletnek már megfelelő szép, tágas helyisége van, ahol a szépszámú ifjúság otthonosan szórakozhat és tanulhat egyaránt. **Höffler F.** világi elnök, **Sebő Pál** esperes és **Kiszler Gyula** káplán egyházi elnökök tatanak arra, hogy olyan nehéz teremogatásával biztos reményt nyújpen, mint Mágocs, is bőséges termést fognak hozni Kolping Atyánk eszméi.

GYÖNGYÖS (Egri egyházmegye) Vízkereszt napján ejtette meg az egylet ifjúsága tisztikarának választását, melynek I. dékánja ismét: **Hajnal Béla** lett. II. dékán: **Csiba Pál**, vigalmi elnök: **Kiss Gábor**, jegyző: **Barna Jenő**, könyvtáros: **Drejó László**, zászlóvivők: **Bogdány László** és **Kőrösy Sándor**, számvizsgálók: **Bátor János, Légány László**, választmányi tagok: **Bartha György, Botka János, Juhász János, Kovács László, Kovács Tibor, Kalivoda János, Nagy Alajos, Szlovencsák János, Szegedi István, Tassy Tivadar, Vincze Bertalan.**

Meleghangú karácsony estét rendezett az ifjúság a maguk csinálta karácsonyfa alatt. **Monostory Adorján** prépostplébános, az Egylet egyházi elnöke szólt szerető, atyai hangon a fiúkhoz, kiknek ajkáról könnyes szemmel szállt a karácsonyi ének. Majd ősi szokás szerint elvitték a fát egy szegénysorsú, sokgyermekes iparoscsaládhoz, ahol az édesapa, messze otthonától, az orosz földön harcol.

Decemberben az Iglói diákok, ja-

Eredményes munkát akarsz végezni dékán barátom?

Föltétlenül rendeld meg dr. Patton János: „Kis Káté"-ját

nuár 31-től pedig a Gárdahadnagy kerül színre **Bakó István** kiváló rendezésében, óriási sikerrel. A pompás kiállítású darab szereplői az egylet színigárdájából kerülnek ki, melynek legkiválóbb tagjai: **Kalotás Lajos, Kiss László, Gombos György, Kollmann László.**

Tagjainknak több, mint fele a fronton harcol. Nap-nap után küldik kedves leveleiket, melyben megemlékeznek az egylet meleg szeretetéről. Halálveszélyben, szenvedésben, megpróbáltatásban kíséri el őket az egylet kedves emléke.

DOROG. (Esztergomi egyházmegye.) A dorogi Bányatársulati Katolikus Legényegylet fennállásának 4-ik évében járunk. Egyesületünknek nagyon rövid multja van, de ezen idő alatt a minden oldalról megnyilvánuló együttérzés, — hazafias, szellemi és erkölcsi eredményeket váró társadalom — hős honvédeink szeretetadomány gyüjtője a „Vöröskereszt" eddigi működésünk alatt is eredményről, sikerről és áldozatkészségről tesz tanubizonyságot. **Szabó Károly** dékán testvérünket a haza elszólította szolgálattételre: katonának! Eddig végzett munkája a legjobb mederben folyik, amit eléggé bizonyít a sok jelentkező és honvédeink javára rendezett előadásaink. Ifjúsági elnök és fél tisztikar bevonulása szükségessé tette az új választást. Január 3-án a határozatképes gyűlés a következőket választotta meg vezetőknek, akik rögtön a kezdet kezdetén nagy lelkesedéssel álltak a munkába és nagy ambicióval kezdtek hozzá az egyleti élet további munkálásához. Dékán: **Klotz József.** II. dékán: **Fülöp József.** Jegyző: **Hám Lipót.** Pénztáros: **Pálfalvi Gyula.** Háznagy: **Vámos László.** — Ezt azzal a tudattal és elhatározással tettük, hogy tal és elhatározással tettük, hogy az egyesületi vezetőségünk és a tagok munkájának összpontosulása által fel tudjuk mutatni társainknak, honvédeinknek, hogy munkálkodásunkban nem lettünk hűtlenek hozzájuk, magyarságunkhoz és ezen keresztül a szentistváni határokhoz. 42 lelkes taggal dolgozunk és ezekkel az ifjakkal kívánunk hazánknak anyagi és szellemi munkájába való bekapcsolódásunk által egy szebb és boldogabb jövő zálogának élharcosai lenni.

ZALAEGERSZEG. (Szombathelyi egyházmegye.) Ezen munkaévünk nem úgy kezdődhetett, mint az a multban szokásban volt. Helységeinket május óta lefoglalta a katonaság. Nehezen bár, de büszke öntudattal nyugszunk bele, így kétszeresen szolgálhatjuk hazánkat. Emberanyaggal és otthont nyujthatunk az elfáradt honvédeknek. Első összejövetelünk október 28-án volt. Szomorúság ült mindannyiunk arcán, akik együtt voltunk a KIOE helységében. Azt jöttünk elbúcsúztatni, aki atyai jó barátunk, egyesületünk szeretett Elnöke volt majdnem három éven át, főtisztelendő **Dormán Kálmán** káplán urat. Nehéz volt Isten hozzádot mondani Néki, mivel elhelyezése hirtelen és váratlanul jött. Az Ő munkássága emelte Egyesületünket magasabb nívóra. Rátermettsége, közvetlensége, munkabírása volt az, ami elindította egyesületünk életszínvonalát a szebb, boldogabb jövő felé. Isten áldása kísérje munkáját új állomáshelyén. Új elnökünk főtisztelendő **Pap Lajos** káplán lett. Nagy reményeket fűzünk munkásságához. Fiatalsága, derűs egyénisége mellett, munkabírás és erős akarat jellemzi. Szeretettel fogadtuk, hisz szeretettel jött közénk. Tagjaink közül 14-en frontszolgálatosak. Katalin esténket a Katolikus Kör helyiségében november 21-én tartottuk meg, tánccal egybekötve. A tiszta jövedelmet a hadbavonultak hozzátartozóinak a felsegélyezésére adtuk. Heti gyűléseinket a K. I. O. E. helyiségében minden kedd este tartjuk. Nem tudjuk, hogy alakul a helyzet, egyenlőre nagyobb programmot nem merünk összeállítani. Egy színdarabra készülünk, ha a „sas" keresztül nem húzza számításunkat. Egyesületünk titkára **Patkos Elek**, vőlegény lett. Eljegyezte **Kovács Nusikát.** Esküvőjük is még meg lesz a farsangban, amire a gárda felkészül. **Körmendi Aladár** I. dékán.

KISKUNMAJSA. (Váci egyházmegye.) 1942. évi december hó 8-án és 13-án igen nagy erkölcsi és anyagi sikerrel adta elő Lukács István eredeti dalos népszínművét, melynek címe: „A hetedik szentség." A szereplők mind kivétel nélkül nagyon jól játszottak. Különösen kiváltak kedves játékukkal: **Hegyes Lajos, Balogh Mária,**

BAJA (Kalocsai főegyházmegye). A Bajai Kat. Legényegylet izgalmas örömmel várja, lesi, nézegeti otthonának új átalakulását. **Vitéz dr. Keresztes-Fischer Ferenc** belügyminiszter úr és **Reményi-Schneller Lajos** pénzügyminiszter úr felénk hajló kegyessége folytán új nagytermünk épülő falai már emeleti szintig értek. 28 m hosszú és 10 m széles új kultúrtermünk Baja egyik legnagyobb előadóterme lesz. Régi emeletes otthonunkat is korszerűbbé és használhatóbbá alakítjuk. Sose hittük volna, hogy ilyen nehéz anyagbeszerzési lehetőségek mellett, ilyen drága árak és magas munkabérek idején alakulunk újjá és új nagyteremmel bővíthetjük emeletes otthonunkat. Ezt Isten jósága mellett elsősorban **Belügyminiszter** urunknak és **Pénzügyminiszter** urunknak, azután pedig érdekeinkért mindig áldozatra kész, volt egyházi elnökünknek, **dr. Gonczlik Kálmán** pápai prelátus kanonok úrnak köszönhetjük. A feltételeket az átalakításhoz prelátus urunk teremtette elő és mielőtt Kalocsára, új kanonoki otthonába költözött, a folyó munkálatokat naponkint megnézte, minden apró részletkérdés után érdeklődött. Legnagyobb hálánkat érdemli meg volt egyházi elnök urunk azért is, hogy személyes utánjárással rövid idő alatt az új nagyterem berendezésére az összeget előteremtette. Most, amikor volt egyházi elnökünk és kedves plébánosunk 1943 január 19-én végleg Kalocsára, új kanonoki helyére költözött és az ifjúsági székházat felejthetetlen és beszédes emlékként ránk hagyta, az Uj Nemesség hasábjain is szeretnénk megköszönni neki, aki a Szent Antal-utcai földszintes, négyablakos házikóból a bajai ifjúságnak tündérpalotát varázsolt, emeletes szellemi fellegvárat épített, Isten áldja prelátus kanonok urunkat fáradhatatlan munkájáért.

Mojzes Ferenc elnök.

HÁZASSÁGI HIREK.

Fledrich Ilona Margit és **Zeisz Ferenc** Kat. Legényegyleti titkár december 26-án Bonyhádon házasságot kötöttek. GRATULÁLUNK.

Harasztovics Alice, központi napsugár tagunk és **Mondok Imre** központi tagunk jegyesek. GRATULÁLUNK.

Gahm György, a pécsi legényegylet volt II. dékánja eljegyezte **Major Mária** pécsi D. L. tagot. GRATULÁLUNK.

Laky István, pécsi egyletünk tagja, eljegyezte **Báyer Mártát.** GRATULÁLUNK.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet. Budapest. VII., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: vitéz PINTÉR JÓZSEF.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.